

Med hensyn til ændringen af navneloven mener vi, at det er meget positivt, når nogle af hul i isen-gebyrerne bliver ophævet, og her er man altså startet på et enkelt område, nemlig ændring af navn. Vi så gerne, at man gik længere, moderniserede yderligere og fjernede gebyrerne, så f.eks. et par, der gifter sig og gerne vil have det samme efternavn eller den samme kombination af deres efternavne, også kan få det, selv om de ikke har råd til at betale et gebyr på 3.000 kr.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet kan tilslutte sig det foreliggende forslag.

Vi synes også, det er rimeligt nok, at man nu hvor landene omkring os begynder at indrette deres lovgivning på en sådan måde, at de har de samme regler som vi i forbindelse med registrering af partnerskab – i den forbindelse siger: Jamen o.k., hvis de bor og opholder sig her i landet, er der sådan set ikke noget til hinder for at godkende, at de indgår registreret partnerskab her i landet, da vi ved, at det også har retsgyldighed i deres eget hjemland. Det er fint nok.

Vi har heller ikke noget imod, at ministeren bemyndiges til, at efterhånden som flere og flere lande får de samme spilleregler, kan han også inddrage dem. Det har vi ingen problemer med, og vi ser for så vidt heller ingen problemer i, at personer, der vælger at gifte sig i udlandet, kan få ændret deres efternavn i forbindelse med ægteskabet og slippe for at betale gebyr her i landet. Om man bliver gift i Danmark eller uden for Danmark, er for Fremskridtspartiet at se ikke det afgørende. Det afgørende er naturligvis den tilknytning, man har til Danmark.

Det fører mig så frem til det punkt, hvor jeg har et enkelt spørgsmål, som måske endda kan føre til, at der kommer et ændringsforslag fra Fremskridtspartiet. Der står, at hvis ingen af parterne har dansk statsborgerskab eller statsborgerskab i de lande, vi ellers taler om, vil det alligevel kunne lade sig gøre at indgå registreret partnerskab. Betingelsen er, at de pågældende skal have haft bopæl i Danmark i de sidste 2 år, før registreringen finder sted, og det siges efterfølgende, at 2 års ophold i Danmark er ensbetydende med, at man har en mere varig tilknytning til Danmark. Men det vil jeg nok sætte spørgsmålstegn ved.

At man har en mere varig tilknytning til et land, fordi man har boet der i 2 år, må nok siges at være noget af en overdrivelse. Jeg vil under udvalgsbehandlingen prøve at dykke lidt nærmere ned i det her og vurdere, om det er rimeligt, om man måske skulle justere lidt på den 2-års-grænse eller måske helt lade bestemmelsen udgå. For mig at se har den stort set ingen betydning, og det er et spørgsmål, om det overhovedet er nødvendigt at inddrage den i forslaget her.

Så er der et sådan mere juridisk spørgsmål, som jeg professionelt er lidt nysgerrig over for, og det er bestemmelsen om, at det er en betingelse, at der er tale om lovligt ophold i Danmark, og at personer, der opholder sig ulovligt i Danmark, fortsat ikke vil kunne indgå registreret partnerskab; det er også meget logisk. Men den myndighed, der godkender et registreret partnerskab – altså kommunkontoret, rådhuset, borgmesteren – hvordan skal de kontrollere, om de pågældende mennesker har lovligt ophold i Danmark? Det er vel ikke sådan, at man fra den pågældende myndigheds side kan gå ind og kigge i f.eks. Kriminalregisteret for at se, om de pågældende mennesker er udvist af Danmark? Og betyder det, at hvis man efterfølgende konstaterer, at de pågældende mennesker ikke havde lovligt ophold i Danmark, er det registrerede partnerskab dermed ugyldigt i samme sekund, man opdager det? Det er en lille juridisk ting, som jeg synes er ret interessant. Den går igen i andre former for lovgivning, og derfor er jeg lidt nysgerrig.

Jann Sjørnsen (KRF):

Regeringen har klart tilkendegivet, at den ønsker at begrænse antallet af fremsatte lovforslag, og det ser vi resultatet af i dag, idet man har klasket to lovforslag sammen til ét.

Det foreliggende lovforslag omhandler jo i virkeligheden ændringer af to love, og jeg vil godt sige – sådan rent overordnet og principielt i forhold til den ambition, regeringen har – at det er noget bras. Jeg synes, det er noget bras, at man slår to så forskelligartede love sammen i ét forslag og dermed mildt sagt sætter i hvert fald de partier, der ikke ser ens på begge elementer – og det bliver måske kun Kristeligt Folkeparti i denne sammenhæng – i lidt af et dilemma. Jeg synes ikke, det er nogen god idé, at regeringen forsøger at leve op til sine egne ambitioner ved bare at slå flere ting, som ikke har noget med hinanden at gøre, sammen i ét lovforslag.